

Norsk Kultur, Møllergt. 12, 0179 Oslo Tlf. 22413900

Til
Det Kgl. Arbeids og Inkluderingsdepartementet
Innvandringsavdelingen
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Arbeids- og inkluderingsdepartementet	
Saksnr.: 200603652	Dok.nr.: 19
Arkivkode: 571	Dato: 10/11-06
Avd.: INN/PRE	Saksbeh.: CEF
U.off.:	

Høringsuttalelse om forslag til endringer i lovregler for å motvirke tvangsekteskap

Organisasjonen Norsk Kultur vil uttrykke tilfredshet med at Departementet tar opp til seriøs drøftelse lovforslag for å motvirke tvangsekteskap og skikker knyttet til dette.

Bakgrunn

Norsk Kultur vil her peke på at det gis flere grunner for å stramme inn på lovregulert praksis enn de som nevnes i det tilsendte utkastet. Under 5.2 - Konsekvenser for samfunnet – nevnes bare problemer knyttet til personers frihet og integrering ved dagens skikker med tvangsgifte og en utbredt praksis med arrangerte henteekteskap av ektefelle i "hjemlandet", først og fremst fra Pakistan.

Denne skikken, eller uskikken, kan ikke bare ses som et uttrykk for en tradisjon, som vi som et liberalt samfunn skulle ha spesielle forpliktelser til å respektere. Som flere forfattere har påvist, inngår den i mange sammenhenger også som ledd i planlagte strategier for å øke antall slektninger, og i annen omgang antall landsmenn og trosfeller, i Norge¹. På sikt vil denne praksisen føre til betydelige endringer i sammensetningen av den norske befolkning, både etnisk og kulturelt, med uoversiktlige følger for hva slags lojalitet store deler av befolkningen etter

¹ Det kan her vises til referanser gitt over nettavisene <http://www.rights.no> og <http://www.honestthinking.org/no/ind>

hvert vil ha for vår kultur og våre samfunnsordninger. Aftenposten Aften for 15. juni 2006 kunne meddele at Oslos folketall hadde økt med 50 000 siste ti år. Av disse var mindre enn 4000 etniske nordmenn. 46 000 var innvandrere. Mer nøyaktig sto innvandringen for 92,5 pst av folketilveksten i Oslo. Av innvandrerne kom 7 prosent fra andre vestlige land, resten fra ikke-vestlige land. Allerede i dag utgjør fremmedspråklige elever 37 pst av elevmassen i grunnskolen i den norske hovedstaden og i 32 Osloskoler er elever med norsk morsmål nå i minoritet, ifølge Statistisk årbok for Oslo 2005. - Et Norge der nordmenn kommer i mindretall, blir et annet land enn det våre forfedre har kjempet fram. Norske myndigheter har en plikt til å forsvare vårt lands kultur, derfor plikter de også å ta forholdsregler mot utviklingsprosesser som på sikt kan undergrave denne kulturen.

Det finnes flere studier som tilsier at en altfor liberal politikk i forhold til folk med en kultur som avviker markert fra norske tradisjoner, lett leder til konflikter ved kontakt, eller til etablering av såkalte parallellsamfunn for å unngå kontakt og konflikt. Dette tilsier at myndighetene ikke uten videre bør betrakte alle som uttrykker seg i slike saker, som talsmenn for sidestilte interessegrupper. Talsmenn for landets hovedtradisjon må ha en ordnende forrang. - Den finske statsviteren Tatu Vanhanen har satt opp en oversikt over sammenhenger mellom kulturforskjeller i ulike land og rapporter om konflikter. Av 183 samfunn som han hadde data fra, fant han sammenhenger mellom konfliktnivå og flerkulturalitet i 171 av dem².

Myndighetene har også plikt til å stå fram som samfunnets forsvarende når forskjellige spesielle grupper, med partikulære interesser, framstiller det som om landets økonomi er avhengig av den type innvandring som vi har hatt i seinere år. Selv om deler av norsk næringsliv kan ha interesser av tilgang til billig arbeidskraft, er dette ikke nødvendigvis i landets interesser og slettes ikke i interessene til arbeidssøkende norske arbeidsløse, og heller ikke i interessene til lavtlønte grupper som vil ha forbedringer i sine arbeidsvilkår. - Det kunne ellers vises til en undersøkelse offentliggjort 5. 9. 05 fra Frisch-senteret ved Universitet i Oslo som viser at den samfunnsøkonomiske gevinsten av den type innvandringsom vi har hatt, er temmelig tvilsom.

² Jfr. *Journal of Peace Research*, Oslo nr. 1, 1999.

Men det er ikke bare hensynene til norsk kultur, politisk lojalitet og økonomisk lønnsomhet som taler for en strengere regulering av retten til ekteskapsinngåelser ut fra tradisjoner med rot i Midtøsten. Også helsemessige hensyn taler for en strengere regulering. Søskenbarnektenskap har statistisk sett en større risiko enn andre ekteskap for å føre til misdannede barn. Ifølge en britisk studie offentliggjort 23.10.06 utgjør barn med pakistansk bakgrunn utgjør 3,4 prosent av fødselskullene i England, men de representerer minst 30 prosent av barna som hvert år blir født med genetiske skader. Norges ledende forsker innen feltet, Camilla Stoltenberg, mener forholdene i Norge kan være de samme.

I tillegg til kulturelle og sosialpolitisk hensyn til det norske samfunn, har norske myndigheter også forpliktelser i forhold til en global økologisk utfordring. I dag produserer og forbruker det norske folk mer enn det som er globalt forsvarlig, for en folkemengde på vår størrelse. Dette tilsier at myndighetene ikke uten videre bør bøye seg for næringslivets påstander om at "vi trenger mer arbeidskraft", underforstått: for å kunne utnytte vår økonomiske kapital til maksimal produksjon. Det økologiske motperspektivet mot dette perspektivet er at vi allerede i dag både produserer og konsumerer for mye. I forhold til naturens evne til å reprodusere seg, er det beregnet at vi i dag ville trenge 1,2 jordkloder hvis vi skulle fortsette med samme forbruksmønster som i dag. Dette er en utfordring som både går på produksjonsmønsteret, særlig i industrilandene, og på reproduksjons-mønsteret, særlig i utviklingslandene.

I et globalt økologisk regnskap må de vestlige industristater, som Norge er en del av, belage seg på å begrense sin produksjon, samtidig som mange utviklingsland, særlig i Afrika og Vest-Asia, av samme grunn må begrense sine reproduksjonstall³.

Økologiske helhetssyn tilsier at vi ikke bare kan anføre prinsipper om individers frihet til å ordne sine liv som de vil, når vi skal avgjøre hva som er forsvarlige langsikte prinsipper for innvandringspolitikken. En utførligere diskusjon av denne

³ FNs demografiske kontor meddelte tidlig på 2000-tallet: at antall registrerte barn pr. kvinne var i: Afghanistan 7,48 barn, i Angola 6,75. Burkina Faso 6,67. Burundi 6,80. Chad 6,65. Guinea Bissau 7,10. Kenya 5,00. Kongo 6,2. Liberia 6,80. Mali 6,92. Nigeria 5,85. Sierra Leone 6,50. Somalia 6,43. Sudan 4,45. Tanzania 5,04. Uganda 7,10. Yemen 6,20. Til sammenlikning føder norske kvinner 1,8 barn i gjennomsnitt. EU-gjennomsnittet er beregnet å være 1,4 barn.

problematikken finnes i et tilgjengelig skrift av den ungarske økonomen Karoly Lorant⁴

Virkninger av politiske endringer.

På noen hold har det vært argumentert mot innstramninger i lovverket fordi, blir det sagt, dette ikke vil ha noen målbar effekt. Til disse må det vises til erfaringene fra Danmark, der en "stramning" i reglene fra 2002 har vist seg å ha hatt betydelig effekt både på antallet "henteekteskap" og på tilstrømningen av innvandrere til landet. Ifølge årets første utgave av "*Tall og fakta 2006 - befolkningsstatistik om utlændinge*" viser befolkningsstatistikken en halvering i antallet av første-generasjonsinnvandrere og etterkommere (andregenerasjon) fra ikke-vestlige land som inngår henteekteskap. I 2001 inngikk 62,7 prosent henteekteskap, men i 2005 var dette tallet falt til 37,9 prosent. I samme periode steg antallet som giftet seg med dansker fra 16 prosent i 2001 til 24 prosent i 2005.

På sin ukentlige pressekonferanse i slutten av oktober i år i går roste statsminister Anders Fogh Rasmussen endringene i familiegjenforeningspolitikken som er gjennomført i Danmark. Han kalte ordningen «en kanonsuksess», skriver Nettavisen.no: Ifølge de danske reglene, må begge ektefellene være minst 24 år og ekteparet må ha størst tilknytning til Danmark, for å kunne hente ektefelle utenfor EU til Danmark. Disse reglene fører også til at presset for å inngå ekteskap med søskenbarn minker. Reglene bidrar slik sett til at unge mennesker i Danmark ikke lenger kan brukes som levende visum. Det forhindrer ikke noen fra å gifte seg, slik som mange påstår, men det forhindrer at ektefellen ubetinget kan forlange å få opphold i Danmark kun med grunnlag i ekteskapet. Vedkommende kan derimot søke om opphold i Danmark på grunnlag av utdanning eller arbeid.

Det er også grunn til å mene at en endring i reglene for opphold blant asylsøkere med tvilsom identitet kunne hatt en betydelig virkning. En endring i reglene i retning av at ikke-identifiserbar identitet skal anses som forsøk på å komme inn i landet på falske premisser, og dermed som kvalifisert for avvisning, kunne hatt

⁴ Karoly Lorant The Demographic challenge in Europe - skrevet april 2005 for EU i Bryssel. Jfr. <http://www.europarl.eu.int/inddem/docs/papers/The%20demographic%20challenge%20in%20Europe.pdf>

betydelige virkninger i retning av sunnere forhold. Erfarne politifolk anslår i dag at ti tusen mennesker lever i Norge med falsk identitet. Jørn Holme sier at dette er et problem for politiet, fordi man ofte heller ikke vet hvor de falske innvandrene oppholder seg. De skjules av folk som har fått opphold. Dette tilsier at folk som får avslag ikke bare bør slippes fri for egen hjemreise, men utvises umiddelbart.

Støtte til forslag

På bakgrunn av det foregående finne Norsk Kultur i dagens situasjon grunn til å støtte de strengeste av de framførte forslagene.

Vi vil støtte 28 års grense som grense for oppholdstillatelse gjennom ekteskap. Dersom det skal gjøres unntak for denne regelen må det være ut fra forslag 3 om at ektefelles samlede tilknytning til et annet land ikke er sterkere enn deres samlede tilknytning til Norge.

På vegne av Norsk Kultur, Møllergt. 12, Oslo

Bjarne Moe
Bjarne Moe
leder